

Arrest

nr. 293 304 van 24 augustus 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché Y. HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 7 februari 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 21 februari 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 1 april 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 9 januari 2023.

1.3. Op 6 februari 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 7 februari 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en werd op (...)1996 geboren in Tecoluca in San Vicente. U woonde heel uw leven in het kanton San Fernando in Tecoluca. San Fernando is een klein gehucht van hooguit twee straten, waar slechts 70 families wonen die zich voornamelijk met landbouw bezighouden. In San Fernando opereert bende Salvatrucha (MS). De rivaliserende bende 18 houdt zich op in enkele naburige kantons. U ging naar school tot uw zestiende levensjaar, was nooit politiek actief en kende geen problemen met uw autoriteiten. U werkte als landbouwer en teelde graangewassen. U woonde met uw ouders onder hetzelfde dak en heeft sinds 2018 een relatie met C.(...) R.(...), die momenteel bij haar moeder in Cuscatlan woont. U ging uw vriendin maandelijks opzoeken in Cuscatlan. U bent de jongste van 3 zonen. Uw oudste broer S.(...) C.(...) J.(...) A.(...) (O.V. xxx, CG xxx) van 32 jaar woonde met zijn vrouw en 3 kinderen vlakbij uw woning. Uw andere broer N. van 31 jaar woonde vroeger met zijn vriendin in San Miguel. Hij kreeg in 2019 de diagnose van chronische nierinsufficiëntie en trok na uw vertrek opnieuw bij uw ouders in San Fernando in. De ziekte zou het gevolg zijn van het gebruik van chemicaliën op de velden. Uw broer is er ernstig ziek. Uw vader kampt met dezelfde ziekte en zit thuis. Uw moeder past op de dochters van uw oom C.(...) A.(...) die ook in San Fernando woont en zich behalve met landbouw ook bezighoudt met zijn politieke activiteiten voor de FMLN. Hij heeft ambities om de volgende burgemeester in Tecoluca te worden. Ook twee van uw tantes wonen in San Fernando. Tot 30/11/2021 had u nooit problemen in El Salvador. U had het goed bij uw ouders op het platteland. Die dag ging u samen met uw broer J.(...) A.(...) vissen in een plaatselijk meer. Op een bepaald moment werden jullie benaderd door 7 à 8 leden van de bende 18 die er in de bossen een kamp hadden opgeslagen. Ze haalden hun vuurwapens en machetes boven en wilden weten wie jullie waar waren en vanwaar jullie kwamen. Jullie gaven jullie namen en vertelden hen uit San Fernando te komen. Hierop vroegen ze of jullie Si.(...) en W.(...) kenden. W.(...) en Si.(...) zijn 2 vooraanstaande bendeleden van de MS uit uw gemeenschap. W.(...) die opgroeide in uw kanton, is een mensensmokkelaar en woont ongeveer 5 jaar met zijn familie in Tecoluca waar hij een huis kocht. Hij vertoeft nog regelmatig in San Fernando om er met andere bendeleden en jeugdvrienden rond te hangen, zijn geld te verkwisten aan geld en prostitués en te pronken met zijn dure auto's. Si.(...) is een bendelid van de 18 die nog steeds in uw kanton woont, diefstallen pleegt en jongeren probeert te overhalen om zich bij hun bende aan te sluiten. U en uw familie kenden met W.(...) en Si.(...) en de andere lokale bendeleden van de MS geen problemen. Wel probeerden ze jullie jarenlang te overtuigen om toe te treden, iets wat u altijd heeft geweigerd. Toen jullie op 30/11/2021 de bendeleden van de 18 vertelden dat jullie W.(...) en Si.(...) kenden, bedreigden ze jullie met de dood. U en broer zeiden hen dat jullie nederige mensen zijn die op het platteland werken en zich niet met hen inlieten. Hierop vroegen de bendeleden jullie om zich uit te kleden om jullie tatoeages te controleren en vroegen ze naar jullie identiteitskaart. Na een telefoontje beseften zij dat jullie niet de personen waren naar wie ze eigenlijk op zoek waren en vroegen ze jullie of jullie tot hun bende wilden toetreden. Ze zeiden dat jullie niet meer op het platteland zouden moeten werken en geld zouden verdienen. Toen jullie hun aanbod afsloegen werden ze kwaad. Vervolgens zeiden ze dat ze jullie zouden laten gaan op voorwaarde dat jullie hen binnen de twee dagen informatie over Si.(...) en W.(...) zouden brengen. Zij wilden weten waar deze bendeleden zich ophielden, waar ze samenkwamen, via welke wegen ze zich verplaatsten, met wie ze samenwerkten enzovoort. Jullie aanvaardden dit voorstel omdat jullie zich uit de voeten wilden maken. Jullie spraken met de bendeleden af dat jullie naar de plek terug zouden komen met de informatie, waarna jullie bedreigd werden met de dood indien jullie iemand zouden inlichten of niet naar hun kampplaats zouden terugkeren. Uw belagers lieten u en uw broer verstaan dat ze jullie in uw gemeenschap zouden vinden, jullie op hun lijst stonden en ze wisten wie jullie waren. Nadat ze een foto van jullie namen vertrokken jullie. Toen jullie thuis aankwamen bespraken jullie alles met jullie vader en werd er besloten dat jullie het land moesten verlaten. Jullie oom in de Verenigde Staten werd gecontacteerd die jullie beloofde om geld toe te sturen. Omdat de vliegtuigtickets met vertrek in december te duur waren besloten jullie te wachten met het boeken van een vlucht. Op 01/12/2021 vertrok u samen met uw broer uit San Fernando en gingen jullie bij uw tante L.(...) D.(...) C.(...) in Soyapango in San Salvador wonen, waar eveneens de MS opereert en waar u bent blijven wonen tot aan uw vertrek uit het land. U kwam niet buiten uit schrik voor problemen omdat de bendeleden u en uw broer er niet kenden. Midden december 2021 boekten jullie een vlucht naar België met vertrek op 06/02/2022. Op 06/02/2022 vertrok u samen met uw broer uit El Salvador met het vliegtuig en in het

bezit van uw paspoort en kwam u naar België, waar u de volgende dag bent aangekomen. Op 21/02/2022 dienden u en uw broer een verzoek om internationale bescherming in.

In december 2022 keerde uw broer vrijwillig terug naar El Salvador. Zijn twee jongste kinderen van 5 en 2 jaar oud liepen een longontsteking op en omdat zijn vrouw niet goed voor hen zorgde na hun ontslag uit het ziekenhuis besloot uw broer om naar El Salvador terug te keren. Hij vestigde zich opnieuw bij zijn gezin in San Fernando. Uit schrik voor problemen komt uw broer het kanton niet uit. Uw broers kinderen zijn ondertussen aan de beterhand. Uw familie in San Fernando heeft sinds uw vertrek uit El Salvador geen problemen omwille van u gekend. Uw broer heeft geen plannen om naar België terug te keren.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat de bende 18 u zal vermoorden omdat u niet meewerkte om hen informatie over W.(...) en Si.(...) te bezorgen en heeft u schrik dat bendeleden u zullen rekruteren. Alsook stelt u bij terugkeer opnieuw op de velden te zullen moeten werken, er weinig werk is in El Salvador en vreest u om net als uw broer en uw vader in de toekomst te kampen te zullen krijgen met nierfalen ten gevolge het gebruik van chemicaliën op de velden.

Ter staving van uw verzoek legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw origineel paspoort, uw originele identiteitskaart (Documento Unico de Identidad) en persartikels aangaande de veiligheidssituatie in San Vicente neer. Op 23 januari 2023 maakt u via uw advocaat per e-mail uw opmerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud over aan het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakte een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming bij terugkeer te moeten koesteren.

Het CGVS merkt ten eerste op dat u zelf verklaarde vóór 30/11/2021 in El Salvador nooit persoonlijke problemen te hebben gekend (CGVS, p. 11). Voor wat betreft uw verklaringen voor het CGVS als zouden de plaatselijke leden van de MS doorheen de jaren geprobeerd hebben om u te rekruteren, merkt het CGVS op dat u hieraan zelf geen persoonlijke problemen of problemen voor uw familie koppelde (CGVS, p.14; p.22). Zo beantwoordde u de vraag of u ooit problemen met de plaatselijke leden van de MS kende als volgt: "Nee met hen heb ik dat niet gehad, ze willen je gewoon aansporen om bij hen toe te treden maar ernstige problemen neen neen." Tevens voegde u er in dit verband aan toe dat ook uw familieleden nooit problemen met de MS hebben gehad (CGVS, p.14). Doorgevraagd vertelde u hierover trouwens dat de bendeleden tot jullie gemeenschap behoren en zij niet echt de bedoeling hebben om de mensen van daar schade te berokkenen en als men er woont niet wordt lastiggevalen (CGVS, p.14; p.22; p.27). Bovenstaande verklaringen wijzen er allerminst op dat bendeleden van de MS het op u gemunt hebben met het oog op rekrutering. Trouwens in dit verband verklaarde u bovendien dat u het goed had bij uw ouders op het platteland en daarom nooit bent verhuisd (CGVS, p. 26). Op basis van bovenstaande besluit het CGVS dat u niet kon overtuigen in uw vrees om bij terugkeer naar San Fernando door bendeleden van de MS gedwongen gerekruteerd te zullen worden.

Voor wat betreft uw vrees ten aanzien van bendeleden van de 18, merkt het CGVS op dat uit uw verklaringen blijkt dat u slechts 1 keer, hoewel gepaard gaande met doodsb bedreigingen, met name op 30/11/2021, een probleem met bendeleden van de 18 heeft gekend (CGVS, p.17-18). Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat u niet in concreto aantoonde dat bendeleden sinds 30/11/2021 naar u op zoek zijn (CGVS, p.11).

Zo verklaarde u in dit verband zelf dat uw familieleden in San Fernando sinds uw vertrek geen enkel probleem met bendeleden van de 18 hebben gekend (CGVS, p.12). Indien bendeleden van de 18 u en uw broer J.(...) daadwerkelijk in het vizier hadden en het op jullie gemunt hebben omdat jullie zich niet aan hun afspraak van 30/11/2021 hielden om hen binnen de 2 dagen informatie over lokale bendeleden van de MS te bezorgen kan verwacht worden dat zij effectief naar u en uw broer op zoek zouden zijn gekomen, wat nergens blijkt uit uw verklaringen.

De vaststelling overigens dat u naliert om informatie in te winnen bij vrienden of familie in El Salvador of bendeleden van de 18 sindsdien naar u of uw broer hebben gevraagd doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees (CGVS, p. 25). Uw latere verklaring als zouden de bendeleden van de

18 op de plek waar jullie gingen vissen naar jullie hebben gevraagd baseerde u enkel op vermoedens (CGVS, p.25).

Voor wat betreft de door u aangehaalde problemen met de benedeleden van de 18 en de vrees die u hieraan koppelde bij terugkeer, merkt het CGVS verder op dat uw broer J.(...) in december 2022 vrijwillig en met hulp van Caritas naar El Salvador is teruggekeerd. Sterker nog, uit uw verklaringen blijkt dat uw broer zich na zijn terugkeer opnieuw in het kanton San Fernando heeft gevestigd en er tot op vandaag nog steeds woonachtig is (CGVS, p.2; p.7;p.28). Bovenstaande vaststellingen zet de geloofwaardigheid van de ernst van uw problemen op de helling.

Uw verklaring als zou uw broer zijn teruggekeerd om voor zijn zoontjes te zorgen die een longontsteking hadden en door uw schoonzus niet goed verzorgd werden kan gelet op de ernst van de door jullie aangehaalde beweerde vrees, met name vrees voor jullie leven ten aanzien van benedeleden van de 18, bezwaarlijk als afdoende en aanvaardbare verschoningsgrond gelden (CGVS, p.7-8 + Vragenlijst DVZ broer, dd.30/03/2022, nr.5).

In dit verband merkt het CGVS bovendien op dat uw broer J.(...), met wie u nog steeds in contact staat, sinds zijn terugkeer in San Fernando geen problemen met benedeleden van de 18 die wraak wilden nemen omdat hij niet deed wat van hem verwacht werd en/of hem wilden rekruteren heeft gekend. Bovenvermelde roept opnieuw vragen op met betrekking de ernst van de door u aangehaalde problemen die u en uw broer met de bende 18 zouden hebben gehad (CGVS, p.7; p.12).

Uw verklaringen over de dagelijkse bezigheden van uw broer J.(...) sinds zijn terugkeer naar San Fernando zijn voorts uitermate vaag. De ene keer zei u dat uw broer momenteel niet werkt, binnen in zijn huis opgesloten zit vanwege het gevaar dat hij daar loopt (CGVS, p.7; p.10). Doorgevraagd nuanceerde u bovenstaande en verklaarde u dat u veronderstelt dat uw broer wel binnen de gemeenschap als dagarbeider werkt en misschien daar wel ergens iets verricht of zijn vrouw misschien werkt om later te zeggen dat u eigenlijk niet weet hoe ze het doen om hun brood te verdienen (CGVS, p.26).

Dat u zich via uw familie in San Fernando, met wie u nog contact heeft, niet ernstig informeerde over de huidige situatie voor uw broer J.(...) in het kanton om op die manier de situatie voor uzelf bij terugkeer te kunnen inschatten doet wederom afbreuk aan de door u aangehaalde vrees.

Het CGVS merkt verder op dat uw verklaringen over de precieze omstandigheden van het incident op 30/11/2021 niet stroken met de verklaringen die uw broer J.(...) bij het invullen van zijn vragenlijst op DVZ op 30/03/2022 aanhaalde. Een kopie van de vragenlijst van uw broer werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

Uw broer verklaarde namelijk dat de benedeleden zeiden dat jullie informatie moesten inwinnen over twee moorden die nog maar net in jullie kanton gebeurd waren en de volgende dag de informatie aan hen moesten bezorgen (Vragenlijst DVZ broer, dd. 30/03/2022, nr.5).

U repte zowel bij het invullen van uw vragenlijst op DVZ op 30/03/2022, als tijdens uw vrij relaas op het CGVS op 09/01/2023 met geen woord over het feit als zou een moordpartij tussen 2 rivaliserende bendes in jullie kanton gelinkt zijn aan uw problemen van 30/11/2021. U beweerde enkel dat benedeleden u op 30/11/2021 informatie vroegen over de lokale benedeleden W.(...) en Si.(...) van de rivaliserende bende uit uw kanton (Vragenlijst DVZ, dd. 30/03/2022, nr.5 + CGVS, p.17-18).

Pas na confrontatie met de verklaringen van uw broer haalde u aan dat W.(...) 2 benedeleden van de 18 bij het verlaten van jullie kanton heeft gedood nadat zij eigenaars van winkels in uw kanton renta hadden opgelegd (CGVS, p.23).

Dat u initieel met geen woord repte over de moorden die W.(...) op 2 benedeleden van de 18 pleegde is uitermate merkwaardig. Temeer daar u na confrontatie de moord op de 2 benedeleden als reden opgaf waarom de benedeleden van de 18 informatie over W.(...) en Si.(...) nodig hadden omdat zij uit waren op wraak.

Wat er ook van moge zijn, het CGVS merkt bovendien op dat u weinig informatie kon verschaffen over de 2 benedeleden van de 18 die in uw wijk renta hadden opgelegd en later door W.(...) vermoord werden (CGVS, p.23). Gevraagd naar de identiteit van de slachtoffers raakte u niet verder dan te zeggen dat zij uit het naburige Al Casino kwamen. Het is weinig geloofwaardig dat iemand als u, die heel zijn leven in San Fernando woonde, een plek waarover u zelf verklaarde dat het een klein gehucht is waar iedereen elkaar kent, geen informatie over de identiteit van de benedeleden van de 18 die winkeliers in uw kanton afpersten en later door de lokale benedeleder vermoord werden zou hebben opgevangen (CGVS, p.24). Merkwaardig is verder dat u de moord door W.(...) op de twee benedeleden van de 18 niet precies in tijd kon situeren. Hiernaar gevraagd zei u eerst dat het in 2017 was om daarna te zeggen dat u zelf niet zeker bent of de moorden zich in 2017 of 2018 hebben afgespeeld (CGVS, p.24).

In dit verband dringt de vraag zich trouwens op waarom benedeleden van de 18 plots eind november 2021 informatie over de huidige verblijfplaats van twee lokale benedeleden uit uw kanton zouden inwinnen voor een moord die reeds jaren voordien zou hebben plaatsgevonden (CGVS, p.25).

Uw verklaring als zou de bende 18 de informatie over Si.(...) en W.(...) niet goed in kaart hebben kunnen brengen en u en uw broer daarvoor zouden hebben willen gebruiken kan het CGVS niet overtuigen (CGVS, p. 24). Immers, indien de bendeleden van de 18 daadwerkelijk informatie nodig hadden over de verblijfplaats van W.(...) en Si.(...) kan verwacht worden dat bendeleden van de 18 die in de naburige kantons van San Fernando opereren hiervoor al eerder andere bewoners uit San Fernando zouden hebben benaderd. Temeer ook daar uit uw verklaringen blijkt dat zij zich in het gebied waar de lokale bevolking ging vissen ophielden (CGVS, p.21). Op de vraag of de bendeleden van de 18 na uw vertrek andere personen hebben aangesproken met de vraag om informatie over W.(...) en Si.(...) te verzamelen antwoordde u verder dat u hierover geen informatie heeft (CGVS, p.26).

Uit alle bovenstaande vaststellingen besluit het CGVS dat u er niet in slaagde te overtuigen in een persoonlijke vrees voor de bende 18.

Wat betreft de door u aangehaalde potentiële medische problemen in de toekomst en het gebrek aan werkgelegenheid in El Salvador, dient verder opgemerkt dat deze problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria zoals vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor wat betreft het door u aangehaalde medisch motief stipt het CGVS bovendien aan dat u zelf verklaarde voor uw vertrek een medisch onderzoek te hebben laten uitvoeren en u momenteel in goede gezondheid verkeert (CGVS, p.27-28 +Vragenlijst DVZ, dd. 30/03/2022, nr.7).

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan tenslotte aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten tenslotte zijn niet in staat om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Uw paspoort en uw identiteitskaart bevestigen uw identiteit en uw nationaliteit, elementen die hier niet ter discussie staan. Uit de door u neergelegde persartikels blijkt dat de MS in uw regio van herkomst opereert en er bendege geweld heerst in San Vicente maar tonen niet aan dat u persoonlijk door bendeleden geviséerd wordt. Evenmin zijn de door u opgeroepen type- en spellingsfouten met betrekking tot bepaalde punten van het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 09/01/2023 (mail dd.23/01/2023) niet in staat om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift nog een uittreksel uit "*Country Policy and Information Note*" van januari 2021 (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden

in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoeker kan niet overtuigen in zijn vrees om bij terugkeer naar San Fernando door bendeleden van de MS gedwongen te zullen worden gerekruteerd nu: (a) verzoeker zelf verklaart voor 30 november 2021 nooit persoonlijke problemen te hebben gekend, (b) verzoeker aangeeft dat ook zijn familieleden nooit problemen hebben gekend met de MS, (c) uit verzoekers verklaringen blijkt dat de bendeleden tot hun gemeenschap behoren en zij niet echt de bedoeling hebben om mensen van daar schade te berokkenen, (d) verzoeker verklaart dat hij het goed had bij zijn ouders op het platteland en daarom nooit verhuisd is;

(ii) voor wat betreft verzoekers vrees ten aanzien van bendeleden van de 18 kan worden opgemerkt dat: (a) uit zijn verklaringen blijkt dat hij slechts één keer een probleem met hen zou hebben gekend en verzoeker niet *in concreto* aantoonde dat bendeleden sinds 30 november 2021 naar hem op zoek zijn, (b) de vaststelling dat zijn familieleden in San Fernando sinds verzoekers vertrek geen enkel probleem met bendeleden van de 18 hebben gekend, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, (c) het gegeven dat verzoeker naliet om informatie in te winnen bij zijn vrienden of familie in El Salvador of bendeleden van de 18 sindsdien naar verzoeker of zijn broer hebben gevraagd, ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees en zijn latere verklaringen in dit verband louter gebaseerd zijn op vermoedens, (d) verzoekers broer J. in december 2022 vrijwillig is teruggekeerd naar El Salvador en zich opnieuw heeft gevestigd in het kanton San Fernando en daar tot op de dag van vandaag woonachtig is zonder problemen te kennen met bendeleden van de bende 18, hetgeen de geloofwaardigheid van de ernst van verzoekers problemen ondermijnt; het gegeven dat verzoekers broer zou zijn teruggekeerd voor zijn kinderen, kan niet overtuigen als verschoningsgrond; in dit verband moet nog worden opgemerkt dat verzoeker vage en inconsistente verklaringen aflegt over de bezigheden van zijn broer J. sinds zijn terugkeer naar San Fernando, (d) het niet ernstig is dat verzoeker zich niet informeerde over de huidige situatie van zijn broer J. in het kanton om op die manier de situatie voor zichzelf bij terugkeer te kunnen inschatten, (e) verzoekers verklaringen over de precieze omstandigheden van het incident op 30 november 2021 bovendien niet stroken met de verklaringen van zijn broer J., (f) verzoeker hoe dan ook weinig informatie kon verschaffen over de twee bendeleden van de bende 18 die in zijn wijk *renta* hadden opgelegd en later door W. vermoord werden, (g) hoe dan ook de vraag zich opdringt waarom bendeleden van de bende 18 plots eind november 2021 informatie zouden willen over de huidige verblijfplaats van twee lokale bendeleden uit verzoekers kanton voor een moord die reeds jaren voordien zou hebben plaatsgevonden, (h) verzoekers verklaring als zou de bende 18 de informatie over S. en W. niet goed in kaart hebben kunnen brengen en verzoeker en zijn broer daarvoor zouden hebben willen gebruiken niet kan overtuigen;

(iii) aangaande de door verzoeker aangehaalde potentiële medische problemen in de toekomst en het gebrek aan werkgelegenheid in El Salvador, moet worden opgemerkt dat deze problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status

van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en verzoeker bovendien aanhaalt dat hij voor zijn vertrek een medisch onderzoek onderging waaruit blijkt dat hij momenteel in goede gezondheid verkeert;

(iv) uit informatie blijkt niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt om blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet;

(v) het gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken;

(vi) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

2.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker voert aan bij terugkeer naar El Salvador te vrezen te worden gedood door bendeleden van de bende 18 omdat hij niet meewerkte met hun vraag om hen informatie over W. en S., bendeleden van de MS, te bezorgen. Verder uit verzoeker een vrees om gedwongen gerekruteerd te worden door de bende MS. Verzoeker merkt tevens op dat hij bij terugkeer opnieuw op de velden zal moeten werken, dat er weinig werk is in El Salvador en dat hij vreest om net zoals zijn broer en vader in de toekomst te zullen kampen met nierfalen ten gevolge van het gebruik van chemicaliën op de velden.

2.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij in gebreke blijft. Verzoeker volhardt immers in zijn vluchtrelaas, poneert een vrees voor vervolging om door bendeleden te worden bedreigd en systematisch onder druk te worden gezet om zich bij hen aan te sluiten, citeert eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en bekritiseert, minimaliseert en spreekt de gevolgtrekking door de commissaris-generaal tegen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.3.4.3. Verder merkt de commissaris-generaal nog pertinent op als volgt:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd

in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays après un épisode migratoire* van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. *Situation Sécuritaire* van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker brengt geen concreet verweer bij om voormelde vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.4.4. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.4.5. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus worden weerlegd, blijven zij onverminderd overeind, worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.4.6. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.7. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat de politie zelf corrupt is in El Salvador en hij verwijst naar het aan het verzoekschrift gevoegde "*Country Policy and Information Note*" (stuk 3), dient

erop gewezen dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden persoonlijke problemen met bendeleden, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst irrelevant is.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat hij de door hem aangehaalde problemen met bendeleden in El Salvador niet concreet aannemelijk maakt en dat zijn verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (ie COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand, waarnaar verzoeker verwijst, hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn. De door hem in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteuend.

Uit het enkele gegeven dat er in november 2021 gedurende twee dagen een piek was in het aantal moorden, zoals blijkt uit twee nieuwsartikelen die verzoeker citeert, kan niet blijken dat het *in casu* om willekeurig geweld gaat.

Waar verzoeker onder verwijzing naar een ander persbericht opmerkt dat op 26 maart 2022 in El Salvador de noodtoestand werd uitgeroepen nadat er 62 moorden op één dag plaatsvonden, toont hij niet aan dat de situatie in El Salvador dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen. Zoals hoger reeds aangestipt, blijkt uit de landeninformatie immers niet dat het gelet op de ontwikkelingen volgend op het uitroepen van de noodtoestand niet langer opgaat te stellen dat in El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De argumentatie in het verzoekschrift dat er, onder meer in het licht van deze recente feiten, een hernieuwd onderzoek naar de algemene veiligheidssituatie dient te gebeuren, kan dan ook niet worden gevolgd.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van

de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.8. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET